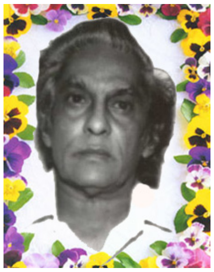

(గత సంచిక తరువాయి)

"**ఇంకెవరో** చేయడానికి వీలు ఏదీ? వీరయ్య ఒక్కడికే ఆ అవకాశం ఉంది. తతిమ్మా వాళ్ళందరూ వాళ్ళ వాళ్ళ గదుల్లో నిర్బంధింపబడ్డారు కదా! హేతువాదంతో వీరయ్యే అయి వుండాలి అని నువ్వే తేల్చావు కదా యిందాక" అన్నాడు యుగంధర్.

"హేతువాదంతో వీరయ్య అయి ఉండడానికి వీలులేదని మీరు తేల్చారు కదా!" అన్నాడు రాజు.

యుగంధర్ నవ్వి "మనం యింత చర్చించడం అనవసరం. మన తలుపు గడియమీద వేలిముద్రలు ఉండాలి. పరీక్షించు" అన్నాడు యుగంధర్. రాజు వేలిముద్రల సరంజామా తీసుకుని వెళ్ళాడు. కాసేపట్లో తిరిగి వచ్చి "అవును. ఎవరివో వేలిముద్రలు వున్నాయి" అన్నాడు.

"అనుమానం ఎందుకు? వీరయ్య వేలిముద్రలు తీసుకుని పోల్చి చూడు" రాజు వేలిముద్రలు తీసుకునేందుకు నల్లసిరా, కాగితం తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. పది నిమిషాల తర్వాత తిరిగి వచ్చి "వీరయ్య వేలిముద్రలు తీసుకున్నాను. గడియ మీది వేలిముద్రలతో పోల్చి చూసి చెపుతాను" అన్నాడు.

యుగంధర్ తల ఊపాడు.

"సార్!"

"ఆ!"

"గడియమీది వేలిముద్రలు వీరయ్యవే" అన్నాడు రాజు ఉద్రిక్తంగా.

"అయ్యుండాలి" అన్నాడు యుగంధర్.

"కనుక నా వాదనే సరయినది" అన్నాడు రాజు గదిలోకి వచ్చి.

"అంటే?"

"ఈ యింట్లో దెయ్యం ఉన్నట్లు అందరూ అనుకోడానికి వీరయ్యే ఈ పనులు చేశాడు" అన్నాడు రాజు.

యుగంధర్ తల విదిలించి "తలుపులు గడియపెట్టడం చాలా తెలివి తక్కువగా ఉన్నదని చెప్పానుగా! గడియ మీద వున్న వీరయ్య వేలిముద్రలని బట్టి ఈ రాత్రి తలుపులన్నీ బయట గడియపెట్టింది వీరయ్యేనని తేలింది. అంతే. వీరయ్యకి యిదివరకు జరిగిన సంఘటనలతో సంబంధం వున్నదని కానీ, అతనే చేశాడని కానీ నిరూపితం కాలేదు. పైగా హేతువాదంతో ఆలోచిస్తే ఆ పనులు అతను చేసి ఉండడనీ, చాలా తెలివిగల మనిషి - మేధస్సుతో ఆలోచించగల మనిషి ఎవరో చేసి ఉండాలనీ బోధపడుతోంది" అన్నాడు యుగంధర్.

రాజు అయోమయంగా యుగంధర్‌ని చూస్తూ "అంటే ఈ రాత్రి తలుపులు గడియలు పెట్టడం ఒక్కటే వీరయ్య చేశాడనీ, ఇదివరకు జరిగినవన్నీ ఇంకెవరో చేశారనీ అంటున్నారా?" అడిగాడు.

"అవును."

"వీరయ్య తలుపులు ఎందుకు గడియపెట్టాడు?" అడిగాడు రాజు.

"అదే ప్రశ్న. ఆ ప్రశ్నకి తార్కికంగా సమాధానం ఆలోచిద్దాం. ఈ యింట్లో దెయ్యం ఉందని అందర్నీ నమ్మించేందుకు వీరయ్య ఎందుకు ప్రయత్నిస్తాడు? రామచంద్రరావు హత్యకి కారణం దెయ్యమేనని అందరూ నమ్మడానికి కాకపోతే. అవునా?" రాజు తల ఊపాడు.

"కానీ యింకో సందేహం కలుగుతోంది. ఈ దెయ్యాన్ని సృష్టించి, మొదట ఈ అఘాయిత్యాలు ప్రారంభించిన మనిషి ఏమయ్యాడు? అతనెందుకు ఈ రాత్రి ఎటువంటి అఘాయిత్యానికి పూనుకోలేదు? రామచంద్రరావు హత్యతో అతని పని అయిపోయి యిక దెయ్యం అనవసరం అనుకునుండాలి కదా! కానీ అలా అనుకుంటాడా? ఇంకా ఒకటి రెండు రోజులు ఏవో అఘాయిత్యాలు చేస్తే దెయ్యమే రామచంద్రరావును హత్య చేసిందని అందరూ అనుకుంటారు కదూ! అయినా అఘాయిత్యాలు ఏవీ చెయ్యకపోవడానికి కారణం మనం కాచుకునుండడం వల్ల పట్టుబడతానేమో అనే భయం అయి ఉండాలి. అది అంత సబబుగా లేదు. దూరంగా గంట మోగించడం, చప్పుళ్ళు చేయడంలాంటి పనులు చేస్తే ఎలా పట్టుబడతాడు? పోతే ఆ మనిషి యింకా ఇటువంటి పనులు చేసే స్థితిలో వుండి ఉండకపోవచ్చు" అన్నాడు యుగంధర్.

"నన్నూ, వెంకటరత్నాన్నీ తలమీద కొట్టింది వీరయ్యేనని మీ అనుమానమా?" అడిగాడు రాజు.

"సందేహం లేదు. వీరయ్యే" అన్నాడు యుగంధర్.

"వీరయ్య ఎందుకు చేశాడు? హత్యచేసిందెవరో తెలిస్తే అతనికి ఏం?" అడిగాడు రాజు.

"చిన్నతనం నించీ ఈ యింట్లో ఒకడుగా పెరిగాడు వీరయ్య. వీళ్ళని చూస్తే అతనికి ఎంతో గౌరవమూ, యిష్టమూ వుండి ఉండాలి. ఈ రోజుల్లో పల్లెటూళ్ళల్లో పెద్ద కుటుంబాలలో తప్ప ఇటువంటి పనివాళ్ళు ఉండడం అరుదు. ఈ కుటుంబంలోని వ్యక్తిని ఎవరినీ హంతకుడుగా పట్టుకోవడం వీరయ్యకి యిష్టం ఉండదు. బహుశా అతని దృష్టిలో ఈ హత్య సమర్థనీయం కూడా కావచ్చు. అతని సానుభూతి హంతకుడి మీద ఉండి ఉండవచ్చు" అన్నాడు యుగంధర్.

"మీ మాటలని బట్టి హత్య ఎవరు చేసిందీ, ఎందుకు చేసిందీ కూడా మీరు గ్రహించినట్లే ఉన్నది" అన్నాడు రాజు. యుగంధర్ తల ఊపాడు.

"ఎవరు?" అడిగాడు రాజు.

"ఆలోచించు. నీకే స్ఫురిస్తుంది" అన్నాడు యుగంధర్.

21

"సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టర్ రాఘవయ్య వచ్చారు. అన్నయ్య ఆయనతో మాట్లాడుతున్నాడు. మిమ్మల్ని ఒకసారి రమ్మని చెప్పమన్నాడు" అన్నాడు క్రిష్ణమూర్తి యుగంధర్ గదిలోకి వచ్చి.

"వస్తున్నాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"రాత్రి మళ్ళీ గొడవ జరిగిందటగా!" అన్నాడు రాఘవయ్య యుగంధర్ గదిలో ప్రవేశించగానే.

"అవును. శ్రీనివాసరావుగారు వివరాలన్నీ చెప్పే ఉంటారు. పోస్టుమార్టం అయిందా?" అడిగాడు యుగంధర్ కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

"ఆ! రిపోర్టు యిదుగో. కొత్త విషయాలు ఏమీలేవు" అంటూ ఓ కవరులోంచి కాగితం తీసి యుగంధర్‌కి ఇచ్చాడు రాఘవయ్య. యుగంధర్ ఆ కాగితం చూసి మడిచి రాఘవయ్యకి ఇచ్చేశాడు.

"మీరుండగా కూడా ఈ ఇంట్లో అఘాయిత్యాలు జరిగాయంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. హత్యకి సంబంధించిన విషయాలు ఏమైనా తెలిశాయా?" అడిగాడు సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టర్ రాఘవయ్య.

"నా ఊహ సరయినదయితే -" అని వాక్యం పూర్తి చెయ్యకుండా వొదిలేశాడు యుగంధర్.

"అయితే?" అడిగాడు రాఘవయ్య.

"తర్వాత చెపుతాను. వీరయ్యని పిలిపించండి. అతన్ని కొన్ని ప్రశ్నలు అడగాలి" అన్నాడు యుగంధర్.

"నేను వెళ్ళి పిలుచుకు వస్తాను" అన్నాడు రాజు.

తలుపు గడియమీద వీరయ్య వేలిముద్రలుండడం, హేతువాదంతో అతనే తలుపు గడియపెట్టాడని నిర్ణయించడం యుగంధర్ శ్రీనివాసరావుకీ, రాఘవయ్యకీ చెప్పాడు. "వీరయ్య ఎందుకు చేస్తాడు? వాడికి ఏమిటి లాభం? మతిపోయి ఉండాలి" అన్నాడు శ్రీనివాసరావు.

అంతలో వీరయ్యని పిలుచుకుని రాజు గదిలోకి వచ్చాడు. "తలుపు మూసెయ్యి రాజూ!" అని చెప్పి "వీరయ్యా!" అన్నాడు యుగంధర్.

"అయ్యా!"

"రాత్రి తలుపులు గడియపెట్టింది నువ్వేకదూ!"

"అదేమిటయ్యా! నేనెందుకు గడియలు పెడ్తాను?"

"ఎందుకు పెట్టావో నాకు తెలుసు వీరయ్యా! నువ్వే నా గది తలుపు బయట గడియ పెట్టావని సాక్ష్యం ఉంది. నీ వేలిముద్రలు ఆ గడియ మీద ఉన్నాయి" అన్నాడు యుగంధర్.

వీరయ్య ఖంగారుగా రాఘవయ్యనీ, యుగంధర్ని చూసి "ఏమో! ఎందుకున్నాయో?" అన్నాడు.

"చేత్తో తలుపు గడియ పెట్టావు గనుక నీ వేలిముద్రలు పడ్డాయి."

"నేనెందుకు మీ గది తలుపు పెట్తానయ్యా!"

"చెప్పమంటావా ఎందుకు గడియపెట్టావో! ఈ యింట్లో దెయ్యం ఉన్నదని అందరూ - ముఖ్యంగా నేనూ, పోలీసులూ నమ్మడానికి."

"ఈ యింట్లో దెయ్యం ఇన్ని పనులు చేస్తుంటే మిమ్మల్ని నమ్మించడం దేనికి?" అన్నాడు వీరయ్య.

"అలా ఎదురు ప్రశ్నలు వేసి తప్పించుకోలేవు వీరయ్యా! రామచంద్రరావు యీ అఘాయిత్యాలు చేస్తుండగా నువ్వు చూడలేదా?" అడిగాడు యుగంధర్. శ్రీనివాసరావూ, రాఘవయ్య ఆశ్చర్యంతో చూశారు యుగంధర్ని.

"రామచంద్రరావయ్యా! ఆయన పోయారు గదయ్యా!" అన్నాడు వీరయ్య ఖంగారుగా.

యుగంధర్ శ్రీనివాసరావు వైపు తిరిగి "మీ కుటుంబ గౌరవం నాశనమౌతుందని వీరయ్య నిజం చెప్పడం లేదు. హత్య దెయ్యమే చేసిందని పోలీసులు నమ్మి వెళ్ళిపోతారని నిన్న రాత్రి అతనే చేశాడు ఆ గొడవంతా. అతను నిజం చెప్పడంలేదు కనుక యిక చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు. శ్రీనివాసరావుగార్నీ, ఆయన ముగ్గురు తమ్ముళ్ళనీ అరెస్టు చేసి తీసుకువెళ్ళండి. వాళ్ళు నలుగురూ కలిసి రామచంద్రరావుని హత్య చేశారు" అన్నాడు.

"అదేమిటి యుగంధర్ -?" రాఘవయ్య అన్నాడు ఆశ్చర్యంతో.

"యుగంధర్! పరిహాసానికా!" అన్నాడు శ్రీనివాసరావు.

"పరిహాసానికి కాదు. నిజంగానే చెపుతున్నాను. వీరయ్య నిజం చెప్పాడంటే హత్య చేసిన మనిషిని పట్టుకోడానికి అవకాశం ఉంటుంది. అతను నిజం దాచే పక్షంలో మిమ్మల్ని నలుగుర్నీ అరెస్టు చెయ్యక తప్పదు" అన్నాడు యుగంధర్.

"అయ్యయ్యో! అంత పని చెయ్యద్దు బాబూ! నిజం చెప్పేస్తాను" అన్నాడు వీరయ్య.

"ఊఁ! త్వరగా చెప్పు" అన్నాడు యుగంధర్.

"మీరు చెప్పింది నిజమేనయ్యా! రాత్రి నేనే మీ గది తలుపులు బయట గడియ పెట్టాను. అందరి గదులకీ గడియలు పెట్టింది నేనే" అని ఒప్పుకున్నాడు వీరయ్య.

"లచ్చి కాలు తొక్కిందీ?"

"నేననయ్యా!"

"అంతకుముందు ఉయ్యాల ఊయిందీ?"

"నేనే."

"రాజుని తలమీద కొట్టిందీ?"

"నేనే."

"పూజ గంట మోగించిందీ?"

"నేనేనయ్యా"

"ఎందుకు అలా చేశావు?"

"రామచంద్రరావు అయ్యగార్ని చంపింది దెయ్యం అని మీరనుకునేందుకు."

"మొదట ఉయ్యాల ఊపిందీ, పూజగంట మోగించిందీ ఎవరు?" అడిగాడు యుగంధర్.

"రామచంద్రరావు అయ్యగారు."

"ఆయనే అని నీకెలా తెలుసు?"

"నా కళ్ళారా చూశానయ్యా!"

"ఏం చూశావో వివరంగా చెప్పు."

"ఉయ్యాల ఊపడం చూశానయ్యా. ఉయ్యాల ఎందుకు ఊగుతోందని చూడ్డానికి క్రిష్ణమూర్తి అయ్యగారికంటే ముందు వెళ్ళాను. రామచంద్రరావు అయ్యగారు ఊపేసి నడవాలోకి పరిగెత్తుకు రావడం చూశాను. మర్నాడు పొద్దున్న ఆయన పుజ గదిలోంచి బైటికి రావడం చూశాను. పేడ చెయ్యి కడుక్కుంటూండగా చూశాను" అన్నాడు వీరయ్య గుక్క తిప్పుకోకుండా.

"చూసిన వాడిని నాతో ఆ విషయం ఎందుకు చెప్పలేదు?" అడిగాడు శ్రీనివాసరావు.

"చెప్పవద్దన్నారు ఆయన."

"ఓహో! అయితే నువ్వు చూశావని రామచంద్రరావుకి తెలుసునన్నమాట. ఎందుకు చేశాడో చెప్పాడా?" అడిగాడు శ్రీనివాసరావు.

"లేదయ్యా! అడిగాను. అందరి మంచికోసం అలా చేస్తున్నానని చెప్పారు."

"అబద్ధం చెప్పక వీరయ్యా! ఎందుకు చేస్తున్నదీ నీకు చెప్పాడు ఆయన. అందుకే నువ్వు ఎవరికీ చెప్పకుండా ఊరుకున్నావు. ఆస్తి పంచేసుకుని, అమ్మేసి, ఎవరి దారిన వాళ్ళు వెళ్ళిపోతారనీ, అది శ్రీనివాసరావుగారి తండ్రి ఇష్టానికి వ్యతిరేకమనీ, ఆయన ఆత్మకు శాంతి ఉండాలంటే అలా చెయ్యకూడదనీ రామచంద్రరావు నీకు చెప్పాడు. అందుకే ఆయన అశాంతితో దెయ్యంగా వచ్చి తన అయిష్టం

చూపిస్తున్నాడని అందరూ నమ్మి ఆస్థి అమ్మేసే ఆలోచన మానుకునేందుకు యీ అఘాయిత్యాలు చేస్తున్నాననీ చెప్పాడు. అవునా?" అడిగాడు యుగంధర్. వీరయ్య తల ఊపాడు.

"రామచంద్రరావుని హత్య చేసిందెవరో కూడా తెలుసా నీకు?" అడిగాడు యుగంధర్. వీరయ్య జవాబు కోసం అందరూ ఊపిరి బిగపట్టి కాచుకున్నారు.

"నాకు తెలీదు బాబయ్యా!"

"ఇంట్లో వాళ్ళే యెవరో చేశారని నీకు తెలుసుకదూ!" వీరయ్య తల ఊపాడు.

"నేనూ, పోలీసులూ వచ్చిన తర్వాత యింట్లో అఘాయిత్యాలు జరగడం ఆగిపోతే రామచంద్రరావు హత్యకు కారణం దెయ్యం కాదని మేము అనుకోకుండా ఉండేందుకు నిన్నరాత్రి నువ్వు ఆ పనులు చేశావు కదూ!"

"అవునయ్యా"

"ఇదివరకు నిన్ను ప్రశ్నలు అడిగితే ఎన్నో అబద్ధాలు చెప్పావు కదా! రామచంద్రరావుని హత్య చేసింది ఎవరో తెలిసీ, తెలియదని అబద్ధం చెపుతున్నావేమో" గర్జించాడు యుగంధర్.

"లేదయ్యా! నిజం చెబుతున్నాను. నాకు తెలియదు."

"నువ్వే చేశావా?"

"నేనా! రామచంద్రరావు అయ్యనా! లేదయ్యా లేదు. భగవంతుడి సాక్షిగా లేదు" అన్నాడు వీరయ్య.

"నువ్విక వెళ్ళు" అన్నాడు యుగంధర్.

వీరయ్య లేచి ఒకసారి భయంతో అందర్నీ చూసి గదిలోంచి వెళ్ళిపోయాడు.

"గుడ్! వెరీ గుడ్ యుగంధర్. ఈ ఇంట్లో అఘాయిత్యాలు దెయ్యం చెయ్యలేదనీ, మనిషే చేశాడనీ ఋజువు చేశారు మీరు. వెరీ గుడ్ అంతకన్నా యేం కావాలి? ఇక హంతకుణ్ణి పట్టుకోవడం ఒక్కటే తరువాయి" అన్నాడు సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టర్ రాఘవయ్య. యుగంధర్ నవ్వి "థాంక్‌యు. కానీ ఇంకో సందేహం మిగిలింది. వంట యింట్లో చప్పుళ్ళు మనిషెవరూ చేసి ఉండడానికి వీలులేదు. నేను వెళ్ళిచూశాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఎందుకని?" అడిగాడు రాఘవయ్య.

వంట యింట్లో చప్పుళ్ళు విని తను వెళ్ళాననీ, తలుపు బయట గడియపెట్టి ఉన్నదనీ, లోపల యెవరూ లేరనీ, ఎలిక కూడా లోపలికి వెళ్ళడానికి అవకాశం లేదనీ యుగంధర్ చెప్పాడు.

"అందులో ఉన్న గుఢార్ధం నాకు అవగాన కాలేదు" అన్నాడు రాఘవయ్య.

"అంటే మానవాతీతమైన శక్తి యేదో చేసింది అని నా అనుమానం అన్నాడు యుగంధర్.

"వీరయ్యని లక్ష ప్రశ్నలు వేసి, రామచంద్రరావు ఈ అఘాయిత్యాలన్నీ చేశాడని తేల్చి, చివరికి మళ్ళీ మీరే దెయ్యాన్ని ప్రవేశపెడుతున్నారే? కొంపతీసి దెయ్యం ఈ హత్య చేసిందని అంటారా? ఏమిటి?" అన్నాడు రాఘవయ్య.

యుగంధర్ నవ్వి "అవును. కానీ రామచంద్రరావుని ముందుగా ఆలోచించి హత్యచెయ్యలేదని నా అభిప్రాయం. క్షణికోద్రేకంలో, ఆగ్రహం పట్టలేక చేసిన హత్య అని నా నమ్మకం. అందుకే మనకి యెటువంటి సూచనగాని, నిదర్శనంగానీ దొరకలేదు. హత్య చేసిన మనిషి తనకై తాను నేరం ఒప్పుకుంటే గానీ నేరం మోపలేము" అన్నాడు.

"హత్య చేసినదెవరో మీకు తెలిసినట్లున్నదే" అడిగాడు రాఘవయ్య.

"ఊహించాను. అంతే. ఒక్క ఋజువు కూడా లేదు"

"ఎవరో చెప్పండి."

"చెప్పలేను. నా ఊహ సరయినదో కాదో! బాధ్యతారహితంగా ఒక మనిషి మీద యెలా అటువంటి నింద మోపుతాను? మీరు ఈ రాత్రి పదిగంటలకి రండి. ఆ లోగా చేతనయితే హంతకుని చేత నేరం ఒప్పిస్తాను. రాత్రి యిక్కడే ఉందురుగాని. వంట ఇంట్లో చప్పుళ్ళ గురించి యిద్దరం కలిసి దర్యాప్తు చేద్దాం" అన్నాడు యుగంధర్.

22

"ఇప్పుడయినా నిజం చెపుతావా లక్ష్మీ?" యుగంధర్ ఈ ప్రశ్న అడగ్గానే ఉలిక్కిపడి తలెత్తి "నేను మీతో అబద్ధం చెప్పలేదు" అన్నది లక్ష్మి.

"అబద్ధం చెప్పావు. అబద్ధం చెప్పావని నాకు అప్పుడే తెలుసు. చూడమ్మా! నీ నైతిక ప్రవర్తన ఖండించేందుకు నేనిక్కడికి రాలేదు. నేను కోరేదల్లా నిజం చెప్పమని."

లక్ష్మి మాట్లాడలేదు. "పోయిన ప్రియుడు ఎలాగూ పోయాడు, కాపురమయినా నిలబెట్టుకుందామని అబద్ధాలు చెపుతున్నావు" అన్నాడు యుగంధర్.

లక్ష్మి కళ్ళల్లోనించి నీళ్ళు జలజలా రాలి చేతులమీద పడ్డాయి. చటుక్కున చీరకొంగుతో చెయ్యి తుడుచుకుని ఆ గదిలోంచి వెళ్ళిపోయింది.

యుగంధర్ ఆ రోజంతా చాలా చికాగుగా, పరధ్యానంగా ఉన్నాడు. రాత్రి భోజనాలయ్యాయి. అందరూ వాళ్ళ వాళ్ళ గదులకి వెళ్ళిపోయారు. సరిగా పది గంటలకి సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్ రాఘవయ్య హాజరయ్యాడు "మీరూ, నేనూ, శ్రీనివాసరావుగారు ఈ రాత్రి భోజనాల సావిట్లో పడుకునేందుకు ఏర్పాటయింది" అన్నాడు యుగంధర్.

"రాత్రి ఏదో జరగబోతున్నదని తెలిసీ నిద్ర ఎలా పోతాం? నిద్ర ఎలా పడుతుంది?" అడిగాడు రాఘవయ్య.

"నిద్రపోవద్దు" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఎన్ని గంటలకి చప్పుళ్ళు అవుతాయి?" అడిగాడు రాఘవయ్య.

"ఏమో?"

తర్వాత కబుర్లలోకి దిగారు. పన్నెండు గంటలైంది. మాట్లాడి మాట్లాడి అందరూ అలిసిపోయారు. నెమ్మదిగా తలలు దిళ్ళమీదికి వాల్చారు. దీపం ఆర్పేశారు.

గలగలమని నీళ్ళు ఒలికిన చప్పుడయింది. కిర్రుమని పీటలాగిన చప్పుడయింది. యుగంధర్ లేచి కూర్చున్నాడు. రాఘవయ్యని నెమ్మదిగా తట్టాడు. ఒక నిమిషంపాటు నిశ్శబ్దం. మళ్ళీ అదే చప్పుడు. రాఘవయ్య మంచం మీదనించి లేచి నెమ్మదిగా వంట యింటి తలుపు వద్దకు వెళ్ళాడు. చెవి తలుపు సందుకి ఆనించి పెట్టాడు.

కాసేపయిన తర్వాత మళ్ళీ గలగలమని నీళ్ళ చప్పుడు వినిపించింది. పీట లాగిన చప్పుడయింది.

రాఘవయ్య జేబులోంచి టార్చిలైటు తీశాడు. వంట తలుపు గడియ లాగాడు కానీ తలుపు తెరవలేదు.

మళ్ళీ చప్పుడయింది. చటుక్కున టార్చి వెలిగించి, కాలితో తలుపుని ఒక తన్ను తన్నాడు. తలుపు తెరుచుకుంది. టార్చి వెలుగు వంట యింట్లో అటూ ఇటూ తిప్పాడు. ఎవరు లేరు నీళ్ళ బిందె వుంది కానీ నీళ్ళు ఒక బొట్టయినా ఒలకలేదు.

"ఈ చప్పుళ్ళు వంట యింట్లోంచే వచ్చాయా?" అడిగాడు యుగంధర్. అక్కడికి వచ్చి.

"అవును. వంట యింట్లోంచే వినిపించాయి. సందేహం లేదు. దెయ్యమే!" అన్నాడు రాఘవయ్య.

"దెయ్యమో, భూతమో! మనకి తెలియని శక్తులు కొన్ని ఉన్నాయి అన్నాడు యుగంధర్.

"దెయ్యమైతే నన్ను పిలిచి నాకు ఇది చూపించడంలో మీ ఉద్దేశం ఏమిటి? దెయ్యాలలో నాకు నమ్మకం కలగడానికా?" అడిగాడు రాఘవయ్య.

"అందుకు కాదు. కారణం ఉండే ఈ పని చేశాను. రామచంద్రరావుని ఎవరు హత్య చేసిందీ, ఎందుకు హత్య చేసిందీ ఊహించగలిగాను. కేవలం హేతువాదంతో తెలుసుకోగలిగాను. అయితే ఆ మనిషి హత్య చేసినట్లు ఋజువేమీ లేదు. అందువల్ల ఆ మనిషి నేరం తను చేసినట్లు ఒప్పుకుంటే తప్ప ఆ మనిషి మిద ఛార్జి దాఖలు చేసి ప్రయోజనం లేదు. కేసు నిలబడదు."

"అయితే?" అడిగాడు రాఘవయ్య.

"నా అనుమానం ఎవరిమీద ఉన్నదో, నేను ఏ కారణాల వల్ల అట్లా ఊహించానో యిప్పుడు చెప్పను. ఆ మనిషి చేత నేరం ఒప్పించగలిగితే చెపుతాను. లేదా అసలు చెప్పను. అటువంటప్పుడు మీరు ఈ రాత్రి వంట యింట్లో స్వయంగా విన్న, చూసిన విషయాల ఆధారంతో రిపోర్టు రాసుకోవలసి వస్తుంది."

"అంటే దెయ్యం హత్య చేసిందని" అన్నాడు రాఘవయ్య. యుగంధర్ తల ఊపి "మనస్ఫూర్తిగా ప్రయత్నిస్తాను. మీరిక్కడే ఉండండి. రాజుని యిక్కడ కాపలా ఉండమంటాను" అని వెళ్ళిపోయాడు.

"మీ అన్నయ్య క్రిష్ణమూర్తితో మాట్లాడిన తర్వాత సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్ని కలుసుకోండి" అన్నాడు యుగంధర్ ప్రభాకరరావుతో.

"థాంక్స్" అన్నాడు ప్రభాకరరావు.

అరగంట తర్వాత యుగంధర్ భోజనాల సావిట్లోకి తిరిగి వచ్చి "హంతకుడు తన లాయర్‌తో సహా యింకో పది నిమిషాల్లో ఇక్కడికి వస్తాడు. నేరం ఒప్పుకున్నాడు" అన్నాడు రాఘవయ్యతో.

"ఎవరు?" అడిగాడు శ్రీనివాసరావు.

"ప్రభాకరరావు."

"ప్రభా! వాడా! ఎందుకు చేశాడు? రామచంద్రరావుని హత్యచేశాడా! తన చెల్లెలు మొగుణ్ణి హత్యచేశాడా! పొరపాటు. వాడలాటి వాడు కాడు. మంచివాడు" అన్నాడు శ్రీనివాసరావు.

"ఎందుకు హత్య చేశాడు? కారణం ఏమిటి?" అడిగాడు రాఘవయ్య.

"దెయ్యం గురించిన గందరగోళం అడ్డులేకపోతే కారణం సులభంగానే గ్రహించవచ్చు. రామచంద్రరావు హత్యకి కారకుడు ప్రభాకరరావే అయ్యుండాలని మొట్టమొదటే నాకు అనుమానం కలిగింది" అన్నాడు యుగంధర్. "ఎందుకని? " అడిగాడు రాఘవయ్య.

"ప్రభాకరరావు భార్య లక్ష్మి భోజనాల సావిడికి ముందున్న నడవాలో పడుకున్నది. ఆమెని దెయ్యం ఎత్తుకు వచ్చి అక్కడ పడుకోపెట్టిందని ఆమె చెప్పిన దాన్ని బట్టి అనుకోవలసి వచ్చింది. మనిషెవరూ ఆ పని చేసి ఉండడానికి వీల్లేదు కదా! ఆ పని దెయ్యం చెయ్యనట్లయితే లక్ష్మి నడవాలో పడుకోవడానికి కారణం ఏమిటి? ఆమె అలా అబద్ధం చెప్పడానికి కారణం ఏమిటి? అర్ధరాత్రి ఆమె తన గదిలోంచి రావడానికి కారణమేమిటి? అర్ధరాత్రి రామచంద్రరావు తన గదిలోంచి రావడానికి కారణమేమిటి? రామచంద్రరావు గురించి కొన్ని విషయాలు తెలుసుకున్న తర్వాత ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం ఊహించగలిగాను. ఉద్యోగం కోసం మద్రాసుకి వెళ్ళాడు అతను. ఉద్యోగం పోగానే ఈ ఊరికి వచ్చాడు. ఆ తర్వాత ఈ ఊరినించి వెళ్ళేందుకు అతను యిష్టపడలేదు. ఆస్తి అమ్మేసి ఈ ఊరినుంచి వెళ్ళిపోవడానికి ఇష్టం లేదని తెలిసింది. ఈ ఊరు విడిచి వెళ్ళడానికి అతనికి ఎందుకు ఇష్టం లేదు? ఇవన్నీ దృష్టిలో ఉంచుకుని ఆలోచించి లక్ష్మికీ,

రామచంద్రరావుకీ సంబంధం ఉన్నదనీ, హత్య జరిగిన రాత్రి రామచంద్రరావుని రహస్యంగా కలుసుకోవడానికి లక్ష్మి తన గదిలోంచి బయటికి వెళ్ళిందనీ ఊహించగలిగాను.''

అంతలో క్రిష్ణమూర్తి, ప్రభాకరరావు అక్కడికొచ్చారు.

''ఏమిటి ప్రభా! యుగంధర్ చెప్పేది నిజమా?'' అడిగాడు శ్రీనివాసరావు. ప్రభాకరరావు తల ఊపాడు.

''రాఘవయ్యగారూ ప్రభాకరరావు స్టేట్‌మెంటు ఇస్తున్నాడు. తమరు వ్రాసుకోవచ్చు'' అన్నాడు క్రిష్ణమూర్తి.

''నాన్నగారు దెయ్యమై వచ్చి ఉయ్యాల ఊపడంలాంటి అఘాయిత్యాలు చేస్తున్నారని నేను నమ్మలేదు. రామచంద్రరావు చేస్తున్నాడని కానీ, అతనికి నా భార్యతో సంబంధం ఉన్నదని కానీ నాకు ఏ మాత్రమూ అనుమానం లేదు. హత్య జరిగిన రాత్రి ఓ రాత్రి వేళ మెలుకువ వచ్చింది. తలుపు తెరుచుకుని లక్ష్మి బయటికి వెళుతూ ఉండడం చూశాను. ఎందుకు వెళుతోందా అని ఆశ్చర్యపోతూ ఆమె వెనకే నేను వెళ్ళాను. బయట చీకట్లో ఆమె ఎవర్నో కలుసుకున్నది. వాళ్ళిద్దరి మాటలు వినిపించాయి. గొంతు బట్టి అది రామచంద్రరావు అని తెలిసింది. అప్పుడు అర్థమయింది అతను ఆడుతున్న నాటకం అంతా. నాలో కలిగిన విరక్తి, కోపం ఉద్రేకం చెప్పలేను. ఆ ఇద్దరూ వరసకి అన్నాచెల్లెలు. ఎంత నీచానికి పూనుకున్నారా అనిపించి అసహ్యంతో నా గదిలోకి వెళ్ళిపోయి తలుపు లోపల గడియపెట్టుకున్నాను. కాసేపటికి తలుపు లాగిన చప్పుడైంది. మండిపోతూ లేచాను. లక్ష్మి అనుకుని నిలదీసి అడుగుదామని తలుపు తెరిచాను. లక్ష్మి, అతనూ మెట్లు దిగుతున్నారు. నేను వాళ్ళ వెనకే చప్పుడు చెయ్యకుండా మెట్లు దిగాను. ఎక్కడికి వెళతారో చూద్దామని మెట్ల పక్కన దాక్కున్నాను. అంతలో వంట యింటివేపునించి పొలికేకలు వినపడ్డాయి. రామచంద్రరావు పరిగెత్తుకు వస్తున్నాడు. అతనికి కనిపించకుండా ఉండేందుకు మెట్ల కిందవున్న గూడులోకి వెళ్ళాను. అతని దురదృష్టం, నా దురదృష్టం అతనూ అక్కడికే వచ్చి దాక్కున్నాడు. కోపం ఆపుకోలేకపోయాను. నా భార్యతో సంబంధం పెట్టుకున్న దుర్మార్గుడు అందుబాటులో ఉండగా సహించలేకపోయాను - గొంతు నులిపి చంపేశాను' అన్నాడు ప్రభాకరరావు.

''క్షణికోద్రేకం ఆగ్రహం భరించలేక చేసిన నేరం యిది'' అన్నాడు క్రిష్ణమూర్తి.

''కోర్టులో మీరిలా వాదించేందుకు మీకు తగినంత అవకాశం ఉంటుంది. అయినా నేను ప్రభాకరరావు మీద హత్యానేరం ఎలా మోపగలను. కల్పబుల్ హోమీసైడ్ నాట్ ఎమౌంటింగ్ టు మర్డర్'' అన్నాడు సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టర్ రాఘవయ్య.

డిటెక్టివ్ యుగంధరూ, రాజూ మద్రాసుకి బయలుదేరారు క్రిజ్లర్ కారులో, ''ప్రభాకరరావుకి ఏ మాత్రం శిక్ష పడుతుంది?'' అడిగాడు రాజు.

''చాలా స్వల్పమైన శిక్ష పడుతుంది. హత్య ఏ పరిస్థితులలోనూ సమర్థనీయం కాదు కాని, ఈ కేసులో సానుభూతి హంతకుడిమీదే ఉంటుంది'' అన్నాడు యుగంధర్.

''అన్నట్టు ఒక విషయం అడగడమే మర్చిపోయాను దెయ్యం చేసినట్లు గల్లంతు చేసింది రామచంద్రరావు అయితే వంట యింట్లో చప్పుళ్ళు చేసి, దిష్టి బొమ్మ పెట్టడం ఎలా చేశాడు? ఆ సమయంలో అతను లక్ష్మితో ఉన్నాడుగా'' అడిగాడు రాజు.

''ఆ ప్రశ్న రాఘవయ్య అడుగుతాడనే వంట ఇంట్లో చప్పుళ్ళు వినమన్నాను. దిష్టిబొమ్మ అంతకు ముందే పెట్టి ఉంటాడు రామచంద్రరావు.''

''మరి ఆ చప్పుళ్ళు?'' అడిగాడు రాజు.

"రాజా! ఆ చప్పుళ్ళు మనిషి ఎవరూ చేసి ఉండడానికి వీలులేదని తేలింది. మనం నలుగురం కళ్ళారా చూశాం. మన హేతువాదానికి అందని విషయాలు కొన్ని ఉన్నాయి. మన ఈ స్వల్ప జ్ఞానంతో అంతా తెలుసుకున్నామనిగానీ, తెలుసుకోగలమని కానీ భ్రమపడకూడదు" అన్నాడు యుగంధర్.

(సమాప్తం)

Post your comments